

Starea vremii: 20-26 iulie	20 vineri	21 sâmbătă	22 duminică	23 luni	24 marți	25 miercuri	26 joi
ziua	27°C	27°C	29°C	26°C	29°C	29°C	29°C
noaptea	19°C	19°C	20°C	19°C	20°C	20°C	20°C

„Aurul și Argintul Antic al României” expus la Seghedin

O valoroasă colecție de piese din tezaurul de aur al României a fost expusă la Muzeul Móra Ferenc din Seghedin.

Expoziția a fost deschisă publicului miercuri, 18 iulie și va putea fi admirată până la data de 20 ianuarie 2019, la Casa Neagră (Fekete Ház, str. Somogyi, nr. 13) a Muzeului Móra Ferenc. Valoarea colecției compuse din aproximativ o mie de piese din aur și argint este inestimabilă.

Expoziția numită „Aurul și Argintul Antic al României” prezintă cele mai valoroase piese din aur și argint care au fost descoperite în secolul XIX și XX pe teritoriul României de azi și aparține Muzeului Național al României.

Expoziția a fost adusă în Ungaria cu sprijinul Muzeului Național de Istorie al României, Ministerul Culturii și Identității Naționale și Muzeul Móra Ferenc din Seghedin.

Concert de Jazz Nicolas Simion Group

Vineri, 20 iulie 2018, de la ora 20.00, Nicolas Simion Group va susține un concert la Sediul Institutului Cultural Român Budapesta (1146, Strada Izsó, nr. 5). Concertul este organizat de ICR Budapesta.

Saxofonist de jazz, compozitor și producător, Nicolas Simion este un muzician complex, cu peste 20 de discuri înregistrate și distribuite în Europa, dar și în SUA. Stabilizat în Germania de peste două decenii, muzicianul a colaborat cu nume importante pe scena internațională de jazz precum Mal Waldron, Tomasz Stanko, Jim Pepper, Lee Konitz, Archie Shepp.

Proiectul „Romanian Impressions” este un omagiu adus locurilor natale, oamenilor, folclorului atât de variat și autentic din România. Prin compozițiile inspirate din folclor și prin piesele unor clasici ai jazzului românesc precum Johnny Răducanu, Jancy Körössy sau Richard Oschanitzky, Nicolas Simion, împreună cu invitații săi reușește să îmbine remarcabil sugestia folclorică cu elemente tradiționale ale jazz-ului românesc și ale muzicii contemporane, creând o punte de legătură între acestea. Parte din piesele de pe albumul „Romanian Impressions”

pot fi ascultate pe 20 iulie în cadrul concertului susținut la ICR Budapesta.

Nicolas Simion Group; Piotr Wojtasik – trompetă (Polonia); Nicolas Simion – saxofon (România); Mike Roelofs – pian (Olanda); Martin Schulte – chitară (Germania); Michal Baranski – contrabas (Polonia); Silvio Morger – baterie (Germania).

Editorial

Lizica Mihut

Un spectacol monumental la Giula și, în curând, la Arad

Dramaturg, scenarist, traducător, comandor al Ordinului Imperiului Britanic, laureat al numeroase și prestigioase premii, între care un Oscar pentru cel mai bun scenariu original și un Tony Award, TOM STOPPARD și piesa sa, „Rosencratz și Guildenstern sunt morți”, constituie recenta premieră montată în coproducție de către Gyulai Várszínház și Teatrul Clasic „Ioan Slavici” din Arad, desfășurată pe scena din Cetate, în orașul vecin și prieten Giula. Cunoscuta piesă a lui TOM STOPPARD a devenit pretextul unui scenariu semnat de LAJOS NÓTÁROS, în colaborare cu ERNŐ TAPASZTÓ, care reunește și așează „în pagină” scene ale celebrei piese, aduse în actualitate dar și îmbogățite cu fragmente din Hamlet. Iată, deci, un temei serios pentru ca farsa filosofico-tragică a lui TOM STOPPARD să devină un posibil spectacol important, mai ales că se desfășoară în cadrul celei de-a 55-a stagiuni și celei de-a 16-a ediții a Festivalului Shakespeare.

Aprețiem dintru început inițiativa acestei coproducții, ca de altfel, și opțiunea pentru un scenariu original gândit de LAJOS NÓTÁROS, un spirit histrionic, împătimit de teatru, ale cărui articole, aproape întotdeauna polemice, devin scenarii „montate” cu abilitate de către autorul lor.

Dar scenariul spectacolului în discuție este semnat și de ERNŐ TAPASZTÓ, de fapt regizorul acestuia. ERNŐ TAPASZTÓ are cel puțin câteva merite. În primul rând, curajul de a fi realizat acest spectacol cu o piesă celebră, cu un scenariu interesant, cu protagoniști remarcabili și într-o locație specială. Este limpede că ERNŐ TAPASZTÓ are „chemare” pentru teatru și simte „vibrația” scenei, gândind un spectacol, care, chiar dacă nu este în totalitate coerent, dobândește monumentalitate prin plasarea lui într-un spațiu deschis, în maiestuoasa Cetate din Giula. ERNŐ TAPASZTÓ a știut foarte bine să realizeze acest spectacol, apelând la o scenografie inspirată (ALBERT ALPÁR) și la admirabile și sugestive costume (PAPP JANÓ), ce binemerită elogiilor distincte. Considerăm că „jocul” de lumini (IOAN HORGA) a susținut foarte bine viziunea regizorală, creând o atmosferă de profundă magie scenică. Meritul lui ERNŐ TAPASZTÓ este și de a fi invitat în spectacol o trupă muzicală celebră, TIGER LILLIES (din Londra) care, prin profesionalismul ei, domină scena, neostentativ, oferind momente de reală frumusețe artistică.

(Continuare în pag. 2)

Ziua satului Crâstor – eveniment dedicat tuturor vârstelor

În perioada 13–14 iulie, la Crâstor, a fost organizată „Ziua satului”, un program organizat pentru locuitorii, indiferent de vârstă. Vineri, 13 iulie, pe scena amplasată în centrul localității și-a susținut concertul formația Grund, după care, cei prezenți au participat la discoteca în aer liber animată de Dj Wickess.

Cea de-a doua zi a fost deschisă de edilul localității, *Bakucz Péter*, care a invitat locuitorii să ia parte la acest eveniment pentru a uita de problemele cotidiene, chiar și pentru puțin timp. Cu această ocazie au fost prezentați finaliștii concursului organizat la nivel județean (Bichiș), *Ki mit tud? (Cine ce știe?)*. Apoi, a urmat programul magicianului din Aletea, *Ștefan Purece*, care a uimit publicul prin mărimea reptilelor prezentate: pitoni, aligator. Atât copiii,

cât și adulții, au dat dovadă de mare curaj, cu toții înghesuindu-se pentru a se fotografia și atinge reptilele.

Se spune că omul nu se perfecționează dacă nu trece prin încercări. Această zicală se potrivește și asociației din Crâstor, care, pentru a se promova, a înființat o echipă de karate numită *Kiokushin*. Echipa este formată din tineri ai satului care au dorit cu această ocazie să prezinte în fața publicului tot ceea ce au învățat până acum de la maestrul lor. Din programul zilei nu au lipsit nici minunatele dansuri populare românești, dar nici cele maghiare. Astfel, echipa de dansuri a Asociației de Păstrare a Tradițiilor Românești din Crâstor a încântat publicul și de această dată. Această echipă a fost înființată în urmă cu

trei ani la inițiativa domnului *Ioan Pățaș*, președintele Autogovernării de Naționalitate Română din localitate și a doamnei vicepreședinte *Cornelia Pățaș*. Coordonatorul și coreograful echipei este doamna *Puskásné Szatmári Klára*, care a reușit să stârneasă atenția și tinerilor, numărul membrilor crescând de la an la an. Echipa, cu o componență în prezent de 16 membri, are în repertoriul său dansuri populare aletene și bihorene.

„Ne bucură foarte mult faptul că am reușit și de această dată să oferim un program cultural în cadrul zilelor satului, contribuind astfel la reușita

evenimentului. Însă și mai îmbucurător pentru noi este numărul membrilor echipei noastre de dansuri populare românești care crește an de an și faptul că are în componență tot mai mulți tineri. Acest fapt se datorează muncii și devotamentului doamnei *Puskásné Szatmári Klára*, conducătoarea echipei, originară din Crâstor. Desigur, pentru ca toate să decurgă firesc, autogovernarea a cumpărat vestimentația necesară (costumele populare), momentan ajungând să deținem chiar și în plus, pentru orice eventualitate” – ne-a declarat vicepreședintele Autogovernării de Naționalitate Română.

Echipa de dansuri populare maghiare „Leg a láb” a prezentat noile dansuri introduse în repertoriu.

A răspuns invitației organizatorilor și solista *Mohácsi Brigitta*, urmată de *Lakatos Rudolf*, *Kadlott Karcsi*, *Szigeti Fercsi* și formația sa.

A fost alături de membrii comunității românești din Crâstor cu această ocazie și *Ioan Táth*, președintele Autogovernării de Naționalitate Română din Șercad, alături de soția sa, *Eva* și *Maria Tripon*, reprezentant al Centrului de Documentare și Informare al ATRU.

Corina

Invitație

Zece ani de la trecerea la cele veșnice a PS Episcop Ioan Mihălțan

Duminică, 22 iulie, ora 10, la Catedrala Episcopală „Sf. Nicolae” din Giula, după Sfânta Liturghie, credincioșii sunt invitați să participe la slujba de pomenire în amintirea Vrednicului PS Episcop Ioan Mihălțan (1926–2008).

După Slujba Parastasului va avea loc și o agapă frățească la Marc Camping, Giula.

Școala Generală Românească din Aletea angajează, cu data de 1 septembrie 2018, un cadru didactic, învățător cu specializare în limba română.

Depunerea candidaturii se poate face până la data de 1 august 2018, la directorul Petru Sălăjan.

Pentru informații suplimentare:

– tel.: 06-66/240-492;

– e-mail: romiselek@freemail.hu;

– adresă: Eleki Román Általános Iskola 5742 Elek, Lökösházi út 3.

Editorial – Un spectacol monumental

(urmare din pag. 1)

ERNŐ TAPASZTÓ este un om de teatru pe care îl apreciem în mod deosebit și îl așteptăm în viitoare producții teatrale, dar, de această dată, nu a reușit să impună interperților o abordare stilistică unitară și în aceeași „cheie” teatrologică, astfel că impresia este că fiecare actor își susține rolul în manieră proprie, potrivit talentului mai mult sau mai puțin, nerelaționând și neavând o caligrafie ce trebuia impusă de regie. Remarcabili, ca

interpretare (nuanțată și sugestivă), sunt: TEGE ANTAL (Rosencrantz), ÉDER ENIKŐ (Gertrude) și ZOLTÁN LOVAS (Polokius), ce are un rol dificil, și anume de a fi mereu pe scenă ca un alter-ego al regizorului și ca un „maestru de ceremonii”, dar cu puțin text, ceea ce îi pune în valoare talentul autentic. Mai puțin elaborat în spectacol, considerăm că este rolul Opheliei, deopotrivă, ca așezare într-o cadă/sicriu (cu apă), și ca mișcare scenică, dar și cu neadecvate și stridente rostiri,

în interpretarea ALEXANDREI GÍRLAN.

Având în vedere că spectacolul este o coproducție transfrontalieră, îl așteptăm în toamnă la Arad, în cadrul Festivalului de Teatru Clasic, în multe alte reprezentații (sperând ca el să nu „moară”), pentru că regizorul ERNŐ TAPASZTÓ are toate „datele” unui profesionist, în stare să transleze reprezentația în aer liber, din Cetatea Giulei, în Sala Mare a Teatrului Clasic „Ioan Slavici” din Arad.

Autogovernarea de Naționalitate Română din Macău organizează în perioada 23–29 iulie, **Tabăra de Limba Română și Păstrarea Tradițiilor**. Locul desfășurării evenimentului Moneasa, România.

Evenimentul este susținut de Fondul de Subvenții al Ministerului Resurselor Umane.

EMBERI ERŐFORRÁS
TÁMOGATÁSKEZELŐ

EMBERI ERŐFORRÁSOK
MINISZTERUMA

Festival Internațional de Folclor „Hercules”

Heracle, cunoscut și sub numele de Hercule în limba română (din latină Hercules), este eroul din mitologia greacă, neîntrecut în forță și vitejie și care, după moarte, a fost primit în rândul zeilor devenind astfel nemuritor.

În mirifica zonă de pe Valea Cernei, circulă legenda conform căreia Hercules a trecut pe aici în căutarea lânii de aur. Mergând pe Valea Cernei, o bătrână, văzându-l sleit de puteri, l-a îndemnat să intre în apa unui izvor pentru a se înzdrăveni. Cultura populară leagă de acest ținut multe mituri și legende atribuite legendarului Hercules. Locul preia numele figurii mitologice, după ce romanii au construit aici băi, temple și statui, devenind patron al apelor termale, reprezentant al puterii și al echilibrului dintre forța fizică și cea spirituală, astăzi, Băile Herculane.

Mai târziu, în timpul dominației Imperiului Austro-Ungar, în stațiune au fost modernizate băile și căile de acces, au fost construite clădiri, orașul căpătând un puternic parfum baroc tipic austriac.

Aici, de 48 de ani, Consiliul Local împreună cu Primăria, Mitropolia Banatului, Consiliul Județean Caraș-Severin și Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Caraș-Se-

verin organizează Festivalul Internațional de Folclor „Hercules”. Anul acesta evenimentul s-a desfășurat în perioada 2–6 iulie, la Teatrul de Vară din Parcul Vicol, și a avut ca invitați ansambluri folclorice din țară și de peste hotare, Ungaria, Serbia, Bulgaria, Georgia, Africa de Sud, Mexic și Spania. Un spectacol grandios a cărei forțe motrice este directorul Centrului Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale, domnul *Ioan Benga*.

Domnul director menționează că printre manifestările tradiționale care se află în calendarul Centrului se află și cea mai longevivă și importantă acțiune sedimentată în rândul publicului cărășean, amator de folclor, Festivalul Internațional de Folclor „Hercules”. Anul acesta, manifestarea a fost dedicată Centenarului Marii Uniri și ține să punteze rolul pe care îl joacă actul tradițional al culturii în promovarea diferitelor regiuni geografice.

Pe parcursul celor cinci zile, publicul dornic de folclor a putut urmări momente artistice memorabile, printre acestea numărându-se și prestația tinerilor Echipei de Dansuri Populare a Liceului Nicolae Bălcescu, coordonați de prof. *Mihai Cserhâti* și instruiți de prof. *Ioan Nedró*. Tinerii noștri au urcat pe scenă joi, 5 iunie,

și vineri, 6 iunie, prezentând un spectacol de zile mari, dansuri din Aletea și Micherechi, cu priză la public și răsplătit cu frenetice aplauze. Grupul românilor din Ungaria a fost condus de doamna director *dr. Maria Gurzău Czeglédi*.

Pe timpul șederii la Băile Herculane, delegația din Ungaria a fost coordonată de două tinere ale grupului de voluntari, *Karina Spătaru* și *Ivana Mellissa*, rolul lor fiind acela de a asigura legătura ansamblului folcloric cu organizatorii și de a oferi informații despre această regiune. În dimineața zilei de 6 iunie, coordonatorii delegațiilor străine au fost primiți la sediul Primăriei de către primarul locului, *Cristian Miclău*, managerul festivalului, prof. *Ioan Benga* și coordonatorul artistic al evenimentului, *Titi-an Puichiță*. În cadrul întâlnirii au fost prezentate impresii, s-au creionat obiective de viitor și au avut loc schimburi de mici atenții! Ziua a continuat cu o croazieră pe Dunăre, unde au putut fi admirate minunățiile zonei, capul lui Decebal, Cazanalele Mari și Mici, peșterile de pe versantul muntos al malului

romănesc al Dunării și Mănăstirea Mraconia. Un moment deosebit, încărcat de spiritualitate românească.

Festivalul s-a încheiat cu spectacolul de gală, unde artiștii noștri au fost premiați cu trofeul festivalului și simboluri folclorice, printre care

și o icoană ortodoxă cu Maica Domnului.

A fost un eveniment cultural deosebit, cu ritmuri dintre cele mai variate, costume viu colorate și spectacole de muzică și dansuri populare tradiționale, o simfonie a porturilor și obiceiurilor. **Delia**

90 de ani de existență

Oastea Domnului din Micherechi a serbat de curând 90 de ani de existență. Evenimentul special organizat la locul de adunare al ostașilor a avut loc duminică, 1 iulie. A fost o zi specială când frații s-au unit întru credință și rugăciune, o zi a bucuriei, a venerării lui Dumnezeu.

La Micherechi, Oastea Domnului a luat ființă în anul 1928, la numai 3 ani de la data când s-a înființat ea în România și de atunci, săptămânal, au loc reuniuni ale membrilor ei într-un lăcaș de cult ce le este dedicat și se află în apropierea bisericii. Acest lăcaș denumit Casă de Adunare, s-a construit în anul 1990 din donațiile adu-

nate de la membri și localnici.

Această comunitate este unică în Ungaria.

La cea aniversar Casa de Adunare a fost neîncăpătoare pentru numărul mare de ostași și invitați atât din țară cât și din România care au venit să sărbătorească împreună cu frații memorabilul eveniment.

Programul a cuprins rugăciune și cuvânt de deschidere, din partea gazdelor, cuvinte de binecuvântare rostite prin frații *Vasile Mărcuț, Ioan Gurzău, Olimpiu Dărăban, Ionel Opruța, Ioan și Vasile Danciu, Daniel David*, care și-a exprimat bucuria pentru această întâlnire comună, în duh de rugăciune, rostind totodată cuvântul lui

Dumnezeu. Momente aparte ale acestei seri duhovnicești le-au constituit cântările specifice.

Geneza 1

Traian Borz

Iată ce frumoasă lume din Lumină a făcut Dumnezeu, cu-nțelepciune când Viața a-nceput

pomi și flori și animale, ape limpezi, peștișori, păsări cântătoare, –toate numai cântec și culori...

Însă nici un om niciunde în aceste bucurii, nu erau pe lume încă nici părinți și nici copii...

Dumnezeu n-a vrut să fie

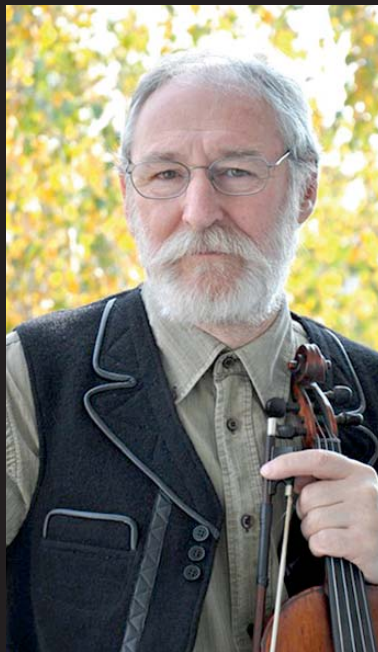
*fără om acest pământ și-a făcut pe-Adam și Eva oameni după Chipu-I Sfânt Ce frumoase-s toate câte le-a făcut
Dumnezeu curate de la început, unde-i curăție, totul e frumos curăția însă, e numa-n Hristos...*

NECROLOG

Barbócz Sándor (1952–2018)

Corzile viorii lui *Barbócz Sándor* au încetat să mai răsun...

Muzica este acea secțiune care transmite atât muzicanțului, cât și celor care o ascultă, un sentiment aparte, o stare de bine, o amintire dragă. Dragă ne va fi și amintirea celui care a fost *Barbócz Sándor*, unul dintre cei mai prestigioși violoniști din zonă, cel care a cunoscut cel mai bine ritmul muzicii, a jocului românilor din Ungaria. A fost „Dumnezeul corzilor viorii”, al muzicii micherechene și aletene, care decenii la rând a cântat pentru comunitatea românească de pe aceste meleaguri, dar, mai presus de toate, a fost un om respectat și îndrăgit de toți cei care l-au cunoscut și ascultat. Dragostea sa față de muzica românească s-a născut încă din tinerețe. Pentru a cunoaște mai bine acest filon muzical, *Barbócz Sándor* a studiat muzica populară românească. Marea majoritate a evenimentelor organizate în cadrul comunității românești s-a bucurat de prezența violonistului, acesta creând de fiecare dată o atmosferă deosebită.

Fondator al tarafului „Békés Banda”, a stat în fruntea acestuia mai mult de trei decenii. Înființat pe la începutul anilor 1980, taraful promovează, totodată, pe lângă muzica populară maghiară și română, și muzica altor naționalități conlocuitoare. Relația cu membrii comunității românești, cu solii cântecului și dansului popular a fost una bazată pe respect și prietenie având întotdeauna același interes: să iasă totul strună. Astfel, a fost lansat și un CD cu titlul „Joc”, compus din cele mai alese melodii ale românilor din Ungaria.

Dragostea sa față de muzică, vioară, violă, fluier și contrabas nu a fost prezentată doar la diferite evenimente. Acesta a luat sub aripa sa în cadrul Școlii de Arte „Bartók Béla” din Bichișciaba, mai multe generații de tineri, dornici de a cunoaște și de a mânui aceste instrumente muzicale.

Barbócz Sándor s-a stins din viață în data de 9 iulie, la numai 66 de ani.

Dumnezeu să-l odihnească în pace, iar pomenirea să-i fie veșnică, din neam în neam!

NECROLOG

Gheorghe Șipos (1926–2018)

La data de 11 iulie 2018, îla vârsta de 92 de ani, a trecut la cele veșnice *Gheorghe Șipos*, membru al bisericii baptiste din Chitighaz. S-a născut la 5 februarie 1926, la Chitighaz, într-o familie creștin-baptistă. De mic, a fost educat în cultul religios, urmând calea Domnului. În anul 1946 a primit botezul conform Noului Testament.

În 1947 s-a căsătorit cu *Szabadi Katalin*, cu care a trăit în căsnicie fericită timp de 54 de ani. Au avut două fete, *Maria* și *Catița*.

Au servit biserica împreună, prin cântare, fiind membrii corului, decenii de-a rândul. A fost membru al comitetului bisericii. În anul 1981 a fost ales și ordonat de prezbiter, însărcinându-i-se responsabilitatea bisericii. A fost credincios în serviciul spiritual, în vestirea Evangheliei, împărtășirea cinei Domnului, cercetarea bolnavilor și a bătrânilor, cât și în lucrurile materiale, întreținerea și înnoirea casei de rugăciune, care în perioada anilor 1989–1990 a fost renovată complet. A servit și în cercul

misionar, mai ales în biserica din satul nou, Petőfi telep.

Munca lui a fost legată de agricultură. Și-a lucrat sârguincios pământul propriu ca mai târziu să activeze în cadrul cooperativei agricole, până la intrarea în pensie. A fost responsabil și conducător de activitate, în mai multe domenii. Era apreciat de colegii săi, de consăteni, de frățietatea din biserică. A întreținut bune legături cu frații din România, fiind iubitor și primitor de oaspeți. Frații români veneau la el, ca acasă. A păstrat limba noastră maternă, a vorbit românește și în familie, până în ultimele clipe ale vieții. A avut un gând și un suflet de român. A servit Domnului, cu tot ce avea și a păzit credința până la sfârșitul zilelor.

„M-am luptat lupta cea bună, mi-am isprăvit alergarea, am păzit credința. De acum mă așteaptă cununa neprihănită, pe care mi-o va da, în ziua aceea Domnul, Judecătorul cel drept. Și nu numai mie, ci și tuturor ce vor fi iubiti venirea Lui.”

II Timotei 4:7–8.

Tabără de iconografie la Jaca

În perioada 9–16 iulie, cu binecuvântarea Preasfințitului Părinte Siluan, Episcopul Eparhiei Ortodoxe Române din Ungaria și sub îndrumarea părintelui Cosmin Pop, preot paroh la Jaca, la Casa de Cultură din această localitate s-a desfășurat cea de-a IX-a ediție a *Taberei de pictat icoane pe sticlă*, la care a participat un grup de 18 elevi, din clasele II–V, de la Școala Generală din Jaca.

Vineri, 13 iulie, micii iconari, împreună cu părintele Cosmin Pop și cu alte cadre didactice au efectuat o vizită la Giula. Aici au luat parte la Sfânta Liturghie Arhierescă săvârșită în Catedrala Episcopală de Preasfințitul Părinte Siluan, împreună cu părintele protosinghel Visarion

Tuderic, secretarul eparhial, au văzut locașul de cult și au primit binecuvântare, iconițe și cruciulițe din partea Ierarhului, care le-a adresat și un cuvânt de bun venit, felicitându-i pe copii pentru interesul arătat față de Sfintele Icoane și pe părintele Cosmin Pop pentru talentul și preocuparea sa de a transmite copiilor această frumoasă îndeletnicire și artă sacră. Copiii au vizitat apoi cetatea de cărămidă a Giulei, cu o vechime de peste 600 de ani și alte obiective turistice din oraș și au luat masa, având în acest sens și sprijinul Centrului de Documentare și Informare al Autogovernării pe Țară a Românilor din Ungaria, director Mariana Negreu Vetró.

EMBERI ERŐFORRÁS TÁMOGATÁSKÉZELŐ

EMBERI ERŐFORRÁSOK MINISZTERIUMA

În perioada de desfășurare a Taberei, copiii s-au adunat în fiecare zi la Casa de Cultură și au învățat tainele picturii pe sticlă, dar și informații importante despre viața Sfinților, despre semnificația culorilor și a materialelor folosite, precum și a icoanelor în viața Bisericii și a credincioșilor. De asemenea, au făcut rugăciuni împreună cu părintele Cosmin Pop, iar la final, munca lor și icoanele realizate au fost prezentate într-o expoziție la Casa de Cultură, la fel ca în fiecare an.

Demn de apreciat, dincolo de însușirea artei pictării icoanelor pe sticlă și de apropierea copiilor față de valorile Bisericii Ortodoxe Române, este faptul că prin dragostea de icoane și de Biserica Străbună a părintelui Cosmin Pop, acesta a reușit să îi atragă la Taberele de iconografie și pe copii din familii maghiare, sau mixte, care participă cu drag la aceste manifestări.

Tabăra a ajuns la a noua ediție și se bucură de un număr din ce în ce mai mare de participanți.

Evenimentul s-a putut realiza prin implementarea unui proiect al Ministerului Resurselor Umane.

BPEORU

Premii elevilor din Mezősas

În localitatea Mezősas nu mai există școală. Marea majoritate a elevilor claselor primare urmează cursurile în localitatea Beretyóújfalu, iar elevii claselor gimnaziale au ales diferite școli din localitățile vecine.

Autogovernarea de Naționalitate Română din Mezősas însă, an de an, urmărește cu mare atenție evoluția tinerilor oferind premii elevilor care au o medie a studiilor de cel puțin nota 4.

Acest gest din partea autogovernării a devenit tradiție, împlinindu-se zece ani de la acordarea acestor premii elevilor,

constând într-o sumă de bani.

Conform obiceiului, la finele anului școlar 2017–2018, elevii cu cele mai mari medii au fost premiați de către membrii autogovernării românești. Anul acesta s-au bucurat de premii următorii elevi: *Tipanucz Nikoletta, Gulyás Henrietta, Balla Kata, Horváth Petra Fanni, Kalmár Viktória, György Orsolya, Bocskai Csenge Zsófia, Kenéz Sára, Kalmár Fanny, Molnár Balázs, Tapaszi Benjamin, Juhász Panni, Kalmár Petra.*

Felicitări copii și mult succes pe mai departe!

J. Vmirjánki

Să descoperim România!

Autogovernarea de Naționalitate Română din Százhalombatta, în fruntea căreia se află *Cristina Zimmermann*, a organizat în perioada 24–30 iunie o excursie în România, având trecută în calendar vizita a diferite obiective turistice. Excursiile de acest gen sunt foarte bine primite de către membrii comunității românești din Ungaria, care nu pierd nicio ocazie de a vizita țara mamă, România. Călătoriile pe meleagurile românești au devenit deja o tradiție în mica noastră comunitate, la fel și pentru românii din Százhalombatta.

Anul acesta grupul de excursioniști a vizitat zona Borsecului, a Covasnei, fostele capitale ale României, minunatul oraș Târgoviște, Curtea de Argeș, fără a ezita vizitarea orașelului Horezu și renumita stațiunea balneo-climaterică Geoagiu-Băi.

Zona Borsecului, care se află într-un peisaj de vis, munții cu pădurile dese de brazi și aerul curat îți dau putere și te vrăjesc. Am gustat apa minerală Borsec de la renumitele izvoare și ne-am plimbat prin păduri și pe traseele montane. Am petrecut două zile în acel loc minunat.

Plecând mai departe spre orașul Covasna, pe drum ne-am oprit să admirăm peisajul oferit de renumitele Chei ale Bicazului și Lacul Roșu, unde am poposit la o gustare tradițională (mici cu muștar, mămăliguță cu brânză și smântână, cârnaț de casă prăjit și sărmăluțe). Cine a vrut s-a putut plimba și cu barca pe lac. Seara am ajuns la locul de

cazare în localitatea Covasna. După o vizită scurtă în centrul orașului, a doua zi am plecat mai departe spre Vulcanii Noroiși. Din păcate vremea nu a ținut cu noi și din cauza precipitațiilor nu am putut admira locul decât de la îndepărtare.

Trecând Carpații și admirând peisajul am ajuns în orașul Târgoviște. După o noapte de odihnă la Hotel Valahia, unde am fost primiți cu mult drag, și după ce am servit micul dejun am pornit din nou la drum. Am vizitat renumita Cetate Domnească și Turnul Chindiei, precum și renumita Mănăstire Dealu. La această mănăstire este îngropat capul lui Mihai Viteazul. Mănăstirea a fost întemeiată inițial de către Mircea cel Bătrân, însă Radu cel Mare este cel care a ctitorit-o în anul 1500. Biserica Sf. Nicolae, singurul corp arhitectural care s-a păstrat din vechiul ansamblu, este unul din cele mai importante monumente ale evului mediu din Țara Românească. În satul vecin, Viforâta, am admirat mănăstirea cu același nume, Mănăstirea Viforâta.

De la Târgoviște am plecat mai departe spre Curtea de Argeș unde am vizitat renumita capodoperă a Meșterului Manole. Mănăstirea Curtea de Argeș a fost ctitorită de Neagoe Basarab între anii 1512–1517, o adevărată capodoperă a arhitecturii românești. Am vizitat și Capela-Paraclis în interiorul căreia se află moaștele Sfintei Mucenițe Filoftea.

Impresionați de frumoasele

locuri vizitate ne continuăm drumul spre orașul Horezu, care este și următorul loc de cazare, la Pensiunea *Doi Cocoși*.

În Horezu, micul orașel de la poalele Munților Căpățâni, orice bucată de lut devine artă. Aici se află renumita ceramică de Horezu care a cucerit lumea. În anul 2012 ceramica de Horezu a fost inclusă în patrimoniul UNESCO. Bineînțeles, am fost de am vizitat atelierul de olărit

și magazinele cu produse care de care mai frumoase. Aici am făcut și cumpărături; nu puteam pleca fără un obiect ca amintire din renumita ceramică.

Plecând din orașelul Horezu, ne-am îndreptat spre următoarea destinație: stațiunea Geoagiu-Băi. Pentru a ajunge în acel loc am parcurs 250 de km. Ne-a așteptat un drum lung, dar de vis. Am trecut munții pe șoseaua DN67C, Transalpina.

Transalpina este cea mai înaltă șosea din România care traversează Munții Parâng și este la o înălțime de 2145 m (Pasul Urdele). Unește Novaci cu Sebeș și trece prin patru județe: Gorj, Vâlcea, Sibiu și Alba. Este unul dintre cele mai frumoase obiective turistice care ne-a uimit.

Vrăjiți de frumusețile natu-

rii, ajungem la ultimul popas din excursia noastră, stațiunea Geoagiu-Băi, una dintre cele mai vechi exploatare balneare din România. Calitățile curative ale apelor minerale din această zonă sunt cunoscute încă din perioada dacică. Aici am vizitat renumitele băi romane și Cascada Clocota. Cascada nu îngheață niciodată, deoarece ea colectează toate cele 16 izvoare termominerale din zonă, dar și un râuleț.

Timpul a trecut repede și a sosit momentul să o luăm spre casă. Pe drum ne gândeam la peisajele naturii lăsate în urmă, la mâncărurile și băuturile pe care le-am consumat și la ospitalitatea cu care am fost primiți. Au fost șapte zile de vis!

Cristina Zimmermann

La Fântâna Dorului

Ministerul Educației Naționale, Inspectoratul Școlar Județean Sălaj, Centrul de Cultură și Artă Sălaj, Primăria și Consiliul Local Șimleu Silvaniei, Clubul Copiilor, Asociația Culturală „La Fântâna Dorului” și Asociația de Tineret „Silvatim” au organizat, în perioada 12–16 iulie, cea de a XVIII-a ediție a Festivalului Internațional de Folclor pentru românii de pretutindeni „La Fântâna Dorului”. Acest eveniment a fost dedicat, ca de altfel toate evenimentele organizate în acest an pe teritoriul României, Centenarului Marii Uniri. Festivalul a adunat laolaltă ansambluri din România dar și de

peste hotare, Ungaria, Republica Moldova, Ucraina.

La acest festival comunitatea românească din Ungaria a fost reprezentată de Echipa de Păstrarea Tradițiilor a Românilor, echipă coordonată și susținută de Centrul de Documentare și Informare al AȚRU, director *Mariana Negreu Vetró* și instruită de prof. *Ioan Nedró*.

Delegația din Ungaria a fost condusă de referent cultural al Centrului, *Ioan Táth*, care la întâlnirea cu oficialitățile orașului a mulțumit gazdelor pentru primirea călduroasă și i-a felicitat pentru organizarea acestui festival.

Oficialitățile au oferit tradiționalul „colac ardelenesc” fiecărui ansamblu artistic.

Echipa din Ungaria a participat la parada portului, cântecului și jocului popular, desfășurată vineri, 13 iulie, după

care, la ora 20 au urcat pe scena festivalului, amplasată în Parcul Cetății, unde au prezentat dansuri populare din Aletea și Micherechi. A doua zi, programul a cuprins vizită la Casa Memorială Iuliu Maniu.

Acest festival vine să completeze șirul evenimentelor dedicate Centenarului Marii Uniri dar și împlinirea a 767 de ani de atestare documentară a orașul Șimleu Silvaniei.

Delia

Pelerinaj la Basilica Papală Minor de la Maria Radna: 350 de ani de la donarea icoanei făcătoare de minuni!

Mii de credincioși au participat luni, la cel mai mare pelerinaj al anului, la Bazilica Papală „Maria Radna” din Lipova, cu ocazia împlinirii a 350 de ani de la donarea icoanei miraculoase aflată și acum în biserică, deasupra altarului, eveniment organizat de Dieceza romano-catolică de Timișoara. La manifestare au participat credincioși români, maghiari, croați și germani de religie romano-catolică, sosiți din județele Mehedinți, Caraș-Severin, Timiș și Arad, precum și pelerini din alte țări, printre care Ungaria și Germania. La invitația Episcopului romano-catolic de Timișoara, Martin Roos, Liturgia Pontificală din Bazilica Papală „Maria Radna” a fost celebrată de către Cardinalul Vinko Puljić, arhiepiscop de Vrhbosna (Sarajevo, Bosnia și Herțegovina). La celebrarea serviciului religios au mai participat peste 40 de preoți romano-catolici din județele menționate, precum și din Dieceza Zrenjaninului, Republica Serbia, între aceștia aflându-se Pr. Pál József-Csaba, canonic, arhidiacon și paroh, care va fi consacrat Episcop al Diecezei de Timișoara în data de 6 august a.c., în locul Episcopului Martin Roos, care va ieși la pensie, la împlinirea vârstei de 75 de ani.

Au fost prezenți Davor Vidis, ambasadorul Croației în România, împreună cu deputatul Slobodan Ghera, reprezentantul Uniunii Croaților din România în Parlament. Pr. Andrei Reinholz, paroh al Bazilicii Maria Radna, a declarat că prezența la Radna a icoanei, o imagine tipărită pe hârtie a Fecioarei Maria pe Muntele Carmel, este consemnată pentru prima dată documentar în 1668. A fost cumpărată de un călugăr bosniac, Djuro Vrichonossa, de la un vânzător ambulant de icoane italian. Ulterior, bosniacul a donat-o Bisericii Radna, care la vremea respectivă era o construcție din lemn, îngrijită de călugări franciscani de proveniență bosniacă.

„Când biserica a fost arsă din temelii de un atac otoman, în mod miraculos, icoana nu a ars, fiind găsită mai apoi și recuperată de credincioși dintre resturile carbonizate. Icoana este acum montată pe o placă de lemn, iar marginile îi sunt acoperite cu brocart cu fir de aur. Din 1767, aceasta se află pe altarul înalt al bisericii actuale. Iar în anul 1771, icoana miraculoasă primește în dar o podoabă neprețuită, marea ramă de argint, operă a meșterului aurar oficial al curții imperiale, Joseph Moser, care a fost adusă de la Viena”, a adăugat părintele Andrei Reinholz.

În anul 1992, Papa Ioan Paul al II-lea conferă bisericii de pelerinaj din Maria Radna titlul de Basilica Minor, declarând-o ca cea mai importantă biserică de pelerinaj a tuturor romano-catolicilor din Banat. Cu această ocazie, arhiepiscopul titular Dr. Adalbert Boros dăruiește bazilicii un nou altar, în semn de mulțumire față de Sfânta Fecioara din Maria Radna, pentru ocrotirea acordată bisericii și diecezei în vremurile grele ale comunismului.

În anul 2003, după 377 de ani de prezență la Maria Radna, Ordinul Franciscan părăsește mănăstirea din lipsă de frați, aceasta trecând în grija Diecezei romano-catolice de Timișoara.

În trecerea timpului – localitatea Körösnagyharsány, Hajdú-Bihar, văzută de prof. Zoltán Györi

